

Ці мае права і ці павінен Касцёл умешвацца ў асабістае жыццё чалавека, нават калі гэта не датычыць духоўных аспектаў? Касцёл вандруе разам з усім чалавецтвам па дарогах гісторыі. Ён знаходзіцца ў свеце, хаця ён не са свету (параўн.: Ян 17, 14–16), але прызваны служыць яму, ідучы за сваім унутраным пакліканнем.

Што датычыць Рыма-Каталіцкага Касцёла, то ён мае апалітычны характар. Касцёл – гэта Божая сям’я, і да яго праз хрост належаць людзі розных поглядаў. Задача Касцёла – абвешчаць Добрую Навіну і весці Божы люд да вечнага жыцця. Выконваючы місію абвешчання Евангелля, Касцёл у імя Хрыста не дыктуе, але нагадвае чалавеку пра яго асабістую годнасць і пакліканне да супольнасці асоб. Ён вучыць чалавека патрабаванням справядлівасці і спакою, якія адпавядаюць Божай мудрасці. Касцёл мае права быць для верніка настаўнікам праўды веры, аднак не толькі дагматычных, але таксама і маральных, што вынікаюць з самой чалавечай прыроды і з Евангелля, словы якога прызначаны не толькі для слухання, але і для ажыццяўлення (параўн.: Мц 7, 24; Лк 6, 46–47; Ян 14, 21. 23–24; Як 1, 22).† Для Касцёла сацыяльнае вучэнне не з’яўляецца нейкім прывілеем, адхіленнем ці клопатам пра асабістую карысць або ўмяшаннем у чужыя справы. Касцёл мае права евангелізаваць сацыяльную сферу, г. зн. абвешчаць Евангелле ў складаным свеце вытворчасці, працы, прадпрыемства, фінансаў, гандлю, палітыкі, юрыспрудэнцыі, культуры, грамадскіх адносін, у якіх жыве чалавек – чалец Касцёла. Гэта права адначасова з’яўляецца абавязкам, паколькі Касцёл не можа адрачыся ад яго, не здрадзіўшы самому сабе і не парушыўшы вернасць Хрысту: “Гора мне, калі б я не абвешчаў Евангелля” (1 Кар 9, 16). Перасцярога, якую св. Павел

Ці мае права Касцёл умешвацца ў асабістае жыццё чалавека?

Аўтар: А. Аляксандр Махнач SP Паводле catholicnews.by
22.07.2018 00:00

скіроўвае да сябе, гучыць у сумленні Касцёла як заклік прайсці ўсе магчымыя шляхі евангелізацыі: не толькі тыя, якія вядуць да сумлення асобнага чалавека, але і тыя, што накіраваны да грамадскіх інстытутаў. З аднаго боку, нельга абмяжоўваць рэлігію рамкамі прыватнага жыцця, а з другога, нельга лічыць хрысціянскую навіну толькі прапаведаваннем выключна пазазямнога збаўлення, якое не здольна асвятліць нашае жыццё на зямлі. Задача Касцёла – заўсёды і ўсюды абвяшчаць маральныя прынцыпы, у тым ліку тыя, што належаць да грамадскага парадку, і тым самым ацэньваць усякую людскую справу, калі гэтага патрабуюць асноўныя правы чалавечай асобы і збаўленне душ. Касцёл навучае і ацэньвае дзеянні згодна з Евангеллем, але ніколі не дыктуе. Бог стварыў чалавека свабодным. Тут верніку важна разумець розніцу: чым з'яўляецца свабода, а што такое ўсёдазволенасць.